

שריב אזר

פרשת

דברים

תשפ"ה

419

משיעוריו השבועיים של

הגאון הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מעורר

השילוח מורינו הרב
בגליון שביבי אור

- מכתב ששלח מורינו הרב במיוחד כדי שיתפרסם בגליון שביבי אור 2
שיעור חבורת הבחורים ליל שישי אור לכב תמוז תשפה יארציט רבי לי יצחק
בגדר 4
והתקדשתם: אין שום היתר בעולם לתאוה 25
הפרשה: תשעה באב 29

השיעורים באדיבות
קו המידע * 9148

בשער: מורינו הרב
שבוע שעבר
באולם התפילות
בתיקון חצות
ושיעור עם כלל
אנ"ש

מכתבים

מכתב ששלח מורינו הרב במיוחד כדי שיתפרסם בגליון שביבי אור

4 ראשי תיבות של דצ"ך, עד"ש, באח"ב

שני הראשונים הם פיענוחים
שאמרו הגויים וכל כופרי ישראל:

דם	דם
צריכים	צריכים
כולנו	כלנו
על	על
דבר	דבר
שהרגנו	שעשו
בן [אולי צ"ל: בן]	באותו
או [אולי צ"ל: איש]	איש
חי	חכמים
בשמים	בין ירושלים

הפיענוח האמיתי:

דם
צפרדע
כינים

ערוב
דבר
שחין

ברד
ארבה
חושך
בכורות

פיענוח זה אמרו גדולי ישראל
לסתור שקר הגויים

דוברים
צוררינו
כזב

עלילות
דם
שקר

בני
אברהם
חלילה
בזאת

שיעורים

שיעור חבורת הבחורים ליל שישי אור לכב תמוז תשפה יארציט רבי לי יצחק בנדר

ולחזור, היום יש כבר מטוסים
תוך שעתיים מגיעים לאומן
ושעתיים אומרים תיקון הכללי,
שבע תיקון הכללי ותיקון חצות
ושעתיים חוזרים, יוצאים בעשר,
היום גמרנו [מעריב] ברבע לעשר,
אפשר היה לנסוע לאומן, מגיעים

רבי לי יצחק בנדר נפטר ב[תשמ"ט,
בתש"פ]ט זה יהיה 40 שנה,
הוא היה כולו א

ש להבה, היה שרף היה מלאך ה',
הוא כבר נהפך למלאך ושרף,
הוא מגן עלינו, בזה שאנחנו
עושים לו יארציט כל אחד
מובטחת שנה טובה, שנה
שנבין את הגמרא, את
הקצות החושן.

ר' לוי יצחק] הוא רק למד
גמרא כל היום, הוא
היה גומר כל שבועיים את
הש"ס, כל שבועיים גומר
את הש"ס! אנחנו נמצאים
ביארציט של ר' לוי יצחק,
כל אחד צריך לדעת ש"ס
תוך שמונה שעות.

אדם לומד, ואם הוא לא
רוצה לישן בכלל אז
הוא יכול לנסוע לאומן

ברבע 12, ומגיעים בחזרה, ברבע ל12 יוצאים, מגיעים ברבע ל12 לאומן, רבע ל2 כבר חוזרים רבע ל4 הולכים למקוה, מתחילים ברבע לחמש הודו, רבע לשש כבר שמונה עשרה, שש כולם במיטות, מי שיש לו חידור או ישיבה אז הוא צריך ללמוד עד 12 ואז עד שעה שבע אפשר לישון, אפילו עד 8, 8 שעות, בשבע וחצי אנחנו מתחילים מנחה, בשמונה מתחילים לכה דודי, תשע כולם בבתיים, אפשר לישן מתשע עד חמש בבוקר זה עוד 8 שעות.

אז קומונה זה פירוש שוויון, אחד בא לעשיר הכי גדול, היה לו (- לעשיר) 240 מיליון קופיקות, הוא אמר לו תתחיל לחלק את הרכוש שלך יש פה 240 [מיליון] איש, היום אולי כבר 270 מיליון, אמר לו טוב קח קופיקה, אני מתחיל לחלק כל אחד יקבל קופיקה, הוא ישר נתן לו קופיקה, הוא היה גם בעד שוויון, נתן לו קופיקה, אתה יכול ללכת.

אז קומונה זה פירוש שוויון, אחדות, שגרים יחד, זה קומוניזם. ור' לוי יצחק היה קונטרה קונטרה קונטרה רבולוציה, רבולוציה זה מהפכה, קונטרה זה נגד, נגד נגד נגד, למה הוא היה נגד, אני לא יודע, קומוניזם זה דבר טוב, למה הוא צריך להיות נגד, היה לו תיק של אלף דפים, הוא ישב מיום ראשון פרשת וירא עד שבת זכור, עד יום ששי שבת זכור. היה ילד אחד בן 17 אמר בשבת זכור הוא משתחרר, שבת זכור הוא משתחרר, אמרו לו כבר 8 בבוקר

אפשר לישן כל יום 8 שעות וגם שמונה שעות גמרא, זה התנאי, על כל שעה שינה שעה גמרא. אדם צריך לדעת שהוא צריך לגמור תוך שבועיים את הש"ס, עד ראש השנה לגמור את הש"ס.

כי ר' לוי יצחק היה כולו מסירות נפש, קראו לו קונטרה, קונטרה, קונטרה רבולוציה, רבולוציה זה מהפכה, קומוניסטים זה אחדות, קומונה זה חבורה, זה כולם גרים ביחד,

הוא לא השתחרר, עוד דקה יגיע מברק, אחרי חמש דקות הגיע מברק, אמר אני משוחרר.

מי שחרר אותו? הגוברני, הנצי'לניק של קייב הוא שחרר אותו, אז הוא נסע, זה היה יום ששי, הוא נסע יום קודם, הוא יצא ברביעי בלילה, יצא רביעי ב12 בלילה מאומן ברכבת, שני חיילים עם הרובים ככה עליו שאם הוא יעשה תנועה אחת יורים בו, אמרו להם זה נידון למוות שלא יברח לנו, עכשיו צריכים להוציא אותו להורג, זה המהפכן הכי גדול, המתנגד הכי גדול, הוא רוצה להפיל את כל רוסיה, הוא רוצה להפיל, הוא הולך לשדות וצועק ועל ידי זה כל רוסיה תיפול לנו יום אחד.

עוד לא היה כזה רבולוציונר כמו ר' לוי יצחק ור' אליהו חיים, הם היו מחלקים צדקות וברוסיה אסור לחלק צדקות, אתה אין לך כסף - תבוא לרווחה, תגיד אין לי כסף, יתנו לך לנקות בתי חולים, שירותים, לתקן, לטאטא רחובות, יתנו לך משהו, תמיד יש משהו, אתה יכול לטאטא בתי חולים,

לעשות ספונז'ה בבתי חולים, אולמות ספורט, באולמות משחקי כדור רגל, יש מה לעשות ברוסיה, [עם] 240 מיליון אנשים יש מה לעשות, אין לך כסף - תעבוד במשהו, תעשה משהו, אל תהיה פארזיט, אל תהיה עלוקה, זה נקרא עלוקות, עלוקה מוצצת את הדם.

כי פספוס של מאית שניה [יכולה להרוג], זה אסור לפספס, זה מאית שניה זה חיי אדם, כל מי שמחזיק הגה צריך לדעת זה חיים ומוות.

אז אחרי זה צריך ללמוד 30 יום לסדר את הראש, רק הגמרא מסדרת את הראש אין שום דבר בעולם, כל המלחינים כולם התאבדו, מוצארט לא היה לו אפילו קבורה, לא יודעים עד היום איפה הוא קבור, קברו אותו בין העניים שאין להם כסף, זרקו אותו שם באיזה פינה בבית הקברות בווינה, זרקו אותו, אחרי זה עוד העבירו אותו, כי אמרו זה מקום מידי יקר, העבירו אותו למקום עוד יותר זול, המלחין הכי גדול בכל הדורות! בגיל שש

הוא כבר ידע את כל הניגונים, לימדו רק את הניגונים של הכנסיות, הוא ידע את כל הניגונים, כבר בגיל שלוש והוא כתב אותם את התווים, בגיל שלוש הוא ידע את כל הניגונים, וככה הוא פרסם את זה, וככה הוא נהיה, בסוף הפריץ של זלצבורג, הדוכס של זלצבורג נתן לו בעיטה אחת גלגל אותו מכל המדרגות, הוא לא הבין מה הוא מנגן לו, בסוף הוא נפטר בגיל 36.

אם לא לומדים גמרא בסוף אדם נהיה משוגע בסוף הוא נהיה מטורף, ר' לוי יצחק זה רק גמרא, 24 שעות.

עכשיו נספר את הסיפורים של הגבורה שלו, איך הוא נסע עם שני רוכבים מכודנים [מכוונים אליו], והגיעו, הם יצאו ב12 בלילה, משה קוזליקוב, קראו לו

(מוצארט) [בטהובן] בגיל 70 הוא כבר היה חרש שנה, כולם נהיו חרשים, הרבה התאבדו, נפלו לריין, לסנט, זה

למטה זה קומה שלישית רביעית אמרו זה לא יתכן, זה טעות, תחזור בחזרה תחזור לכלא, אמרו לנו שמוציאים אותך להורג היום, איך ברכת מהמיתה? איך אתה בורח ממיתה? מה אכפת לך שיהרגו אותך? יקחו אותך לגן עדן מה אכפת לך?

עכשיו הרגו [בסוריה] 480 דרוזים,

שלחו אותם, חלק הלכו לגן עדן חלק הלכו לגהינום, הם אוהבים רק גן עדן, ר' לוי יצחק -] לפני האחרון, את כולם הרגו, הפולנים אוהבים שיהודים בגן עדן, הם לא אוהבים שהיהודים [בעולם] תשארו בגן עדן תהנו מזיו השכונה, מה אתם עושים פה? הפולנים היו הורגים כל יהודי שהיה מגיע לפולניה אחרי השואה היו הורגים אותם, אולי מאה אלף יהודים רק הרגו הפולנים לבד, הרגו את כולם.

כאן מסביר שהייתה תקופה קצרה שכל מי

שהוכיח שהוא נולד בפולין, יכל לצאת עם כל משפחתו ממסך הברזל הרוסי לפולין ולהוציא עימו עוד קבוצה בתור בני משפחה], הוא איחר את [-] האחרון, בסוף התברר שאת כולם הרגו, וה-] אחרון [שיצא מרוסיה בצורה זו] זה

משה קוזיליקוב, קראו לו משה, מושלה, הוא היה חסיד רחמסטרובה הוא נהיה ברסלב, אצלו, הוא החזיק את כל ברסלב, היה מיליונר, מיליארדיסט, משה קוזיליקוב, תמיד תסעו למשה קוזיליקוב, אתם באים לקיים תבקשו את הבית של משה קוזיליקוב, שם אשתו התחבאה שם.

הוא (- ר' לוי יצחק) הגיע ב2 בלילה

[לכיתו של ר' משה אחרי ששחררו אותו בנס] הוא אמר אני חושב שעוקבים אחרי, הוא היה רגיל שעוקבים, [ר' משה אמר לו:] אף אחד לא עוקב אחריך, השתחררת! פה אי אפשר להשתחרר, פה זה סוף העולם, סוף החיים, אין, מפה רק לגן עדן או לגהינום או לבית הקברות, אי אפשר, אין דרך, זה חד סטרי, אתה לא יכול, אם שחררו אותך זה פלא כזה שעוד לא היה מבריאת העולם, איך שחררו אותך? מי שחרר אותך? הוא אמר אני לא יודע מה קרה.

ואחרי שר' לוי יצחק קיבל הודעה שהוא

משוחרר] החיילים לא נתנו [לו לצאת מהכלא], החיילים שעמדו

אומרים שזה גן עדן, לא רוצים
אף אחד שיצא משם.

אז עכשיו ר' לוי יצחק נוסע עם
שני רובים מכודנים,
והחיילים יושבים עליו ושומרים
עליו שהוא לא יזוז, נידון למוות,
הוא מגיע לבית סוהר, שם בקיב
יש אולי 20 בתי סוהר, 30 בתי
סוהר, הכי מסוכנים בעולם, משם
לא יוצאים, זה תמיד חד סטרי,
אין דו סטרי, יש כזה שלט אין
כניסה, כלומר כניסה יש - יציאה

מרדכי לסקר, חתנו הוא היה ראש
אגודה בבני ברק, הוא היה פולני
אז הוא שחרר את כולם, הוא
הוציא את ר' לוי יצחק ואת כולם,
כל אחד היה לו נכד פולני או סבא
פולני או דוד פולני, אז הוא היה
יכול להוציא עוד 20 אנשים, ככה
כולם יצאו מרוסיה, ברחו מהגן
עדן, והלכו לגהינום לא יודע
לאן, אדם נמצא בגן עדן, רוסיה
זה הגן עדן, למה נוסעים לאומן?
שם זה הגן עדן, הרוסים גם

חיכינו לשמוע את הפסיק הזה, את הטיק [אולי הכוונה שהיו מחכים לרעש ולקול של החתימה על הדרכון], רבע שעה מחכים, [הפקידים נגבול] מסתכלים זה כן אתה / זה לא אתה, פתאום בום הוא עושה ככה, ידעת שאתה משוחרר, אתה יכול להגיע לאומן, אז חיכו כבר שיתנו את הטיק הזה, שיתנו את הפיקש הזה, מחכים לפיפס, רוצים לשמוע את הפיפס.

[הוודר] לספר מר' לוי יצחק: אז יודעים שהולכים ישר לגן עדן, מי

אין, אין יציאה, פתאום איך אתה יצאת? לא יודעים איך הוא יצא, טוב אומרים לו זה קונטרה קונטרה רבולוציה, צריכים את הכלא הכי נורא שיש מתחת לאדמה חושך גמור לא רואים כלום, זה בית סוהר שני תחת לאדמה מאה מטר מתחת לאדמה |].

ואז הוא מגיע לבית סוהר הכי נמוך מתחת לאדמה, 12 בלילה מגיעים, בוא עכשיו, שהיינו עוברים את הגבולות,

מראי מקומות והערות

אטום, על כל סיר חמין צריכים לשלוח פצצת אטום זה ההסכם.

¹ עכשיו חומנאי [מנהיג איראן] גם כן מתחבא שם, כל האטום של הפרסים שם, עכשיו גנבו להם את האטום, נעשה מאה פצצות

כן, יש לו סגן, ור' לוי יצחק אומר זה יהודי זה לא רוסי, אתה יהודי אתה, מה אתה מתחפש לי כאן, לא פורים היום, מה התחפשת לי, זה היה ערב שבת זכור זה היה 12 בלילה ערב שבת זכור אז זה פורים זה בסדר אז הוא צדק שכחתי שזה היה פורים, אז זה היה בדיוק הכנה לפורים, מוצאי שבת זה כבר פורים, אנחנו היינו במוצאי שבת בפורים במוסקבה, התחפשת? תוריד את התחפושת תתחיל לדבר איתי אידיש רק אידיש וגם הסגן שלך זה יהודי, ר' לוי יצחק ישר הבחין!

התחילו לדבר למה אתה קונטרה קונטרה קונטרה רבולוציה? למה אתה ככה רוצה להפיל את רוסיה, רוסיה זה המקום הכי טוב בעולם, גן עדן, אתה רוצה להפיל את כל רוסיה? למה? הוא אומר לא, אנחנו ברסלב, מה זה ברסלב? ברסלב

שעושה פיפס נכנס ישר לגן עדן, והוא מגיע 12 בלילה זה קומה שלישית זה המקום הכי נורא ברוסיה שם הקגב, הכל, זה הבית סוהר הכי חמור, ב12 בלילה הוא מגיע למעלה קומה שלישית רביעית הוא נכנס, יש שולחן ארוך 20 מטר מפה אדומה יושב נצ'ליניק כולו אדום כמו סלק, כמו עגבנייה, הוא היה עשוי מעגבנייה, הוא היה עגבנייה [2].

אז הוא מגיע למעלה הוא רואה אדום כמו בנדורה כמו עגבנייה אדום ממש איזה נצ'ליניק כזה, רוסי כזה, רוסי תפוסי, רוצח, שכבר רצח מיליוני אנשים, סטלין רצח 80 מיליון, הוא רצח אולי איזה עשר מיליון, איך הוא נהיה נצ'ליניק של קייב אם הוא לא רצח עשר מיליון.

הוא יושב כזה אדום, הוא רוצה לבלוע אותו, והסגן שלו גם

מראי מקומות והערות

² אבל צריכים לדעת ללכת ימין שמאל, שני צעדים קדימה צעד אחד אחורה יש ריקוד תימני, אומרים שטרמפ עושה שני צעדים קדימה צעד אחד אחורה, אחרי זה הוא מתחרט על הכל, הוא נהיה תימני גם כן, כולם נהיו תימנים.

האנגלים אומרים בטטה בנדורה, איך האנגלים, הערבים יודעים מה זה שמאל ימין? ימין זה בטטה וזה בנדורה, בטטה זה תפוח אדמה ובנדורה זה עגבנייה, אז אומרים לו בטטה בנדורה בטטה בנדורה בטטה בנדורה אם זה התחלף לו אז שמאל ימין ימין שמאל

זה רק הולכים לשדות וצועקים שסטלין יחיה, סטלין שמש העמים, שרוסיה תחיה, רוצים שהרוסים יחיו, רוצים שכולם יבואו לאומן, וככה הסביר לו שעה שלמה מה זה ברסלב, [הנצי"ניק] אמר טוב קח את הפספורט [אתה משחורר]. [ר' לוי יצחק] הוא לא הבין מה, במקום לתת לי כדור אתה נותן לי פספורט? מה? פספורט זה לא כדור, אני מחכה לכדור כבר, מחכה כבר, רוצה להיות בגן עדן, קח את הפספורט תעוף מפה.

טוב הוא יוצא החוצה הוא עושה סימן לר' אליהו חיים שהיה פה משהו, ונהפוך הוא, פורים זה ונהפוך הוא, הכל הפוך על הפוך, במקום לתת לי כדור הוא מביא לי פספורט, אני לא מבין מה זה, איפה השכל שלהם.

טוב ר' אליהו חיים נכנס מתחיל לבכות, ר' אליהו חיים ישר התחיל לבכות, אמרו מה אתה בוכה? פה זה הגן עדן? הוא אומר לא, אני יודע שעכשיו אתם מוציאים אותי להרוג, תוך חמש דקות אני מקבל כדור, אני שמח

לקבל כדור, ישר לגן עדן, אבל מה עם הילדים שלי, אתם תקחו לי את הילדים תשימו אותם בבית יתומים, תעשו אותם קומוניסטים, הם יהיו כופרים. אמרו: אנחנו לוקחים ילדים? אנחנו נוגעים בילדים? שמעתם שרוסים נוגעים בילדים? אין דבר כזה, אנחנו רק רחמנים בני רחמנים, נטפל לך בילדים נגדל לך אותם הם יהיו יהודים טובים, מה אתה דואג.

זהו מתעצבן מה זה למה אתה קונטרה יש פה תיק עם אלף דפים, הוא אומר מי עשה? הוא אומר זה קופינוב, קופינוב זה היה החוקר הראשי של אומן.

[מורינו] הרב מספר על עצמו: היינו שם בבית סוהר [באומן שם כלאו את ר' לוי יצחק ושאר אנ"ש] עם גבריאל גרוסמן עם חיים [זוברמן?] עם דוד בן עמי ונחמן ואני היינו חמשה, ישנו במיטה אחת חמשה אצל רבינוביץ, הוריצקה סורוק-טרי, הוריצקה זה שם הרחוב, צריכים להנציח את הבית הזה, שם ישנו חמשה ימים, הוריצקה סורוק-טרי, [סורוק זה 40], טרי זה שלוש,

עלינו, ואסור לשקר. ואני אמרתי לא, אנחנו לא משקרים, לא, אתם כן משקרים, היה ויכוח כן משקרים לא משקרים.

בקיצור ר' אליהו חיים מתחיל להסביר לו מספר לו מה

זה אומן מה זה ברסלב רק הולכים לשדות רק מתפללים על שלום שיהיה שלום בכל העולם שלום אמיתי, רוצים שלום אמיתי, אחרי שעה שהוא מסביר לו מה זה ברסלב, [אומר לו הנצ'לניק] קח את הפספורט. [ר' אליהו חיים] לא מבין, במקום כדור, זה נהפוך הוא, נכון זה פורים אבל לא שמעתי שבמקום כדור מקבלים

43, שם ישנו במיטה אחת שם אמרו חצות ורקדנו הלכנו כל יום לציון היינו הולכים כל יום על הציון הלכנו עם פאות, [הגויים] חשבו שאנחנו באים מסמרקנד, שאנחנו [גויים] בוכרים בכלל.

הייתי ב[מוסקווה] עם ביננשטוק, הלכנו שם עם חיים שלמה רוטנברג, סובבנו את הקרמלין, אנשים שאלו אותנו מאיפה אתם? אנחנו מישראל, מישראל? בישראל לא הולכים עם פאות ראינו בטלוויזיה יהודים מישראל, פאות הולכים בסין עם צמה כזאת זה שתי צמות, אתם בטח סינים, אתם סתם משקרים

פספורט זה לא שמענו כזה דבר זה לא כתוב במגילה, כתוב ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, מה קורה אנחנו פתאום שולטים עליכם.

טוב הוא אמר תרדו למטה תצאו [משערי הכלא], תצאו כבר מכאן, אני לא רוצה לראות אתכם, הם יורדים למטה עומדים שני החיילים שהובילו אותם ברכבת עם רובים מכודנים, אמרו להם הולכים להרוג אותם תוך דקה, רק הנצ'ליניק יתן ככה פיפס כזה, יחתום ועל המקום תקבלו כדור ישר לגן עדן חיי נצח, הכל זה חד סטרי, רוסיה זה חד סטרי אין דו סטרי, תמיד זה חד סטרי, אם הולכים לגן עדן או לגהינום אבל זה רק כיוון אחד, אין שני כיוונים, איך פתאום הם יצאו? כי זה פורים, פורים זה הפוך, במקום חד סטרי זה דו סטרי, טוב אומרים להם החיילים זה לא יתכן, אתם נידונים להורג נידונים למיתה, איך שחררו אתכם? ואז הם עולים למעלה קוראים לנצ'ליניק והוא יורד איתם ואומר אמרתי לפתוח תפתחו, יש לך טעות, לא יודע.

אחרי זה הנצ'ליניק הזה נעלם, גירשו אותו, כנראה שהלשינו עליו שהוא משחרר את האסירים הכי מסוכנים בעולם, הוא היה ברסלב, הוא היה יהודי הוא היה ברסלב, הוא נכנס לקומסמול, אתם לא נכנסים לקומסמול, הקומסמול זה תנועת הנוער הקומוניסטית שם הוא נכנס בגיל 16 ואבא שלו התחיל לבכות, הוא אמר אל תבכה אני יהיה בסוף אדם גדול יבואו ברסלבים אני משחרר אותם בלי שאלות וככה הוא עשה ואחרי זה הלכו לחפש אותו כבר לא מצאו אותו, כי הוא רק משחרר ברסלב, מי שברסלב משחררים אותו, ואז הוא פתח להם את השער, קראו למשה קוזיליקוב, הוא היה חסיד רוז'ין או רחמטריבסקה הוא נהיה, הוא ראה את ברוך געצ'א מדבר עם הסבא של - נחמן שטרק, הוא דיבר איתו שש שעות, אחרי שש שעות הוא כבר הוציא לו את הטעם מכל העולם הזה.

מה זה בת אביגיל? שאין לה טעם בעולם הזה, הבנים שלה עפים באוויר, צרויה, בני צרויה,

זה עשויה מצור עשויה מסלע, אם האשה עשויה מאבן הבנים עפים באוויר, אבישי עף לחאן יונס [לשחרר את דוד המלך מידי ישבי]³, היה חטופים.

עכשיו אומרים שכבר משחררים אותם, גמרנו, כמה יתנו עשר אלף (מחבלים) בתנאי שכל מחבל שמשחררים אותו הוא

רוצה שיחתמו שמותר לו להרוג עשר אלף יהודים, הוא אומר אני שולח אותם לגן עדן, אני אחראי שנכנסים ישר לגן עדן כי רצו עשר אלף מחבלים כל אחד הורג עשר אלף יהודים זה בדיוק עשר מיליון יהודים, אז עכשיו הולכים לחתום שלכל מחבל יהיה זכות לזהו, משחררים עכשיו על עשר (חטופים) משחררים עשר אלף

מראי מקומות והערות

³ סנהדרין צה, א

וישבי בנוב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד מאי וישבי בנוב אמר רב יהודה אמר רב איש שבא על עסקי נוב א"ל הקב"ה לדוד עד מתי יהיה עון זה טמון בידך על ידך נהרגה נוב עיר הכהנים ועל ידך נטרד דואג האדומי ועל ידך נהרגו שאול ושלשת בניו רצונך יכלו זרעך או תמסר ביד אויב אמר לפניו רבונו של עולם מוטב אמסר ביד אויב ולא יכלה זרעי יומא חד נפק לשכור בזאי אתא שטן ואדמי ליה כטביא פתק ביה גירא ולא מטייה משכיה עד דאמטייה לארץ פלשתים כדחזייה ישבי בנוב אמר היינו האי דקטליה לגלית אחי כפתיה קמטיה אותביה ושדייה תותי בי בדייא אתעביד ליה ניסא מכא ליה ארעא מתותיה היינו דכתיב תרחיב צעדי תחתיו ולא מעדו קרסולי ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה אבישי בן צרויה הוה קא חייף רישיה בד' גרבי דמאי חזינוהו כתמי דמא איכא דאמרי אתא יונה איטריף קמיה אמר כנסת ישראל ליונה אימתילא שנאמר כנפי יונה נחפה בכסף שמע מינה דוד מלכא דישאל בצערא שרי אתא לביתיה ולא אשכחיה אמר תנן אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשין בשרביטו

בשעת הסכנה מאי אתא שאיל בי מדרשא אמרו ליה בשעת הסכנה שפיר דמי רכביה לפרדיה וקס ואול קפצה ליה ארעא בהדי דקא מסגי חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא כי חזייה פסקתה לפילכה שדתייה עילייה סברא למקטליה אמרה ליה עלם אייתי לי פלך פתקיה בריש מוחה וקטלה כד חזייה ישבי בנוב אמר השתא הוו בי תרין וקטלין לי פתקיה לדוד לעילא ודין ליה לרומחיה אמר ניפול עלה ונקטל אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא ונימא ליה איהו אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין א"ל מאי בעית הכא א"ל הכי אמר לי קודשא בריך הוא והכי אהדרי ליה א"ל אפיך צלותיך בר ברכ קירא לזבון ואת לא תצטער א"ל אי הכי סייע בהדן היינו דכתיב ויעזור לו אבישי בן צרויה אמר רב יהודה אמר רב שעזרו בתפלה אמר אבישי שם ואחתייה הוה קא רדיף בתרייהו כי מטא קובי אמרי קום ביה כי מטא בי תרי אמרי בתרי גורין קטלוה לאריא אמרי ליה זיל אשתכח לערפה אימין בקיברא כי אדכרו ליה שמא דאימיה כחש חיליה וקטליה היינו דכתיב אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: ת"ר שלשה קפצה להם הארץ אליעזר עבד אברהם ויעקב אבינו ואבישי בן צרויה:

שהם יוצאים את השער, רגע רגע בואו בחזרה, הבינו שהוא עושה להם משחקים זה פתאום נהיה דו סטרי, יוצאים נכנסים יוצאים, תחזרו תחזרו, שמונה בבוקר להיות כאן בחזרה, כלומר כנראה הם צריכים לחזור לכלא הם עוקבים אחריהם הם רוצים לראות למי הם הולכים, למשה קזדניקוב, גם נשים אותו בבית

(מחבלים), אחרי זה מחסלים אותם בין כה וכה אבל בשכם כל יום מחסלים בשכם, עכשיו הולכים לנסוע הציון [בשכם] היה פתוח נקווה שגם היום זה יהיה פתוח עכשיו רק מחסלים מחסלים מחסלים מחסלים מחסלים.

[חזרה] למעשה עם ר' לוי יצחק] הלכו למשה קזדניקוב ואמרו לו, הוא אמר תבואו בשמונה, איך

לנצ'ליניק, הוא אומר בלילה לא היה כרטיסים, רציתי לתת לכם כרטיסים, בינתיים כבר איחרו את הרכבת שלחו מברק לאומן נהיה ריקודים בכל רוסיה, ידעו שראשי ברסלב השתחררו.

כי הקומוניסטים] לקחו (- כלאו) את ראשי חב"ד את ראשי רוזין את ראשי קארלין, כולם, קרלינס, כולם בכלא כל הראשים, פתאום הראשים של ברסלב השתחררו אמרו זה רק רבנו יכול לעשות רק רבנו.

אז ר' לוי יצחק כל החיים עמדו עליו עם רובים מע"ד עד ש"ו, בש"ו הוא כבר עזב, השואה נגמרה בש"ה, הזווילער לקח, ברגע שהזווילער נפטר נגמר [השואה], כולם עכשיו יסעו לזווילער, הזווילער נפטר נגמר השואה כ"ו אייר 8 במאי ואת ברלין כבשו בל"ג בעומר, נכנסו בל"ג בעומר ואז הרב זילברמן אמר לחכות עם המדורה עד עשר וחמשה, תמיד הירח זורח בתשע וחצי, אולי פעם בעשרים שנה זה עשר וחמשה, עשרה לעשר הגיע מברק שראש הרשעים כבר

סוהר, הגיעו למשה קז'דניקוב הם אומרים לו תשמע אנחנו בטוחים שעוקבים אחרינו.

2 בלילה הוא לא הבין, פתאום דופקים לו ב2 בלילה הוא חשב שזה קגב דופקים לו בלילה קגב רוצים לקחת אותו, פתאום הוא רואה את ר' לוי יצחק ואת ר' אליהו חיים, ר' אליהו חיים לא הגיע אבל ר' לוי יצחק נפטר בתשמ"ט, מי שנולד לפני תשמ"ט הכיר אותו.

אז טוב בשמונה בבוקר הם קמים מתפללים שחרית בחמש ותיקין, ותיקין זה חמש וחצי אז הם מתפללים ותיקין בהתלהבות בצעקות, רבע לשמונה הם יוצאים מהבית, רבע שעה עד הכלא בחזרה, הם מגיעים בשמונה, מחכה הנצ'ליניק [ואומר להם:] הכנתי לכם כרטיסים לרכבת, מי צריך את הכרטיסים שלך? כמה זה שני קופיקות? כמה גריון, אפשר לקנות לבד כרטיסים מה זה בעיה, כמה זה חמש קופיקות? עשר גריון? אפשר לאסוף את זה, לא צריך בשביל זה לבוא לכלא בחזרה

התאבד הלך מן העולם, רקדו עד הבוקר כי בל"ג בעומר צריכים לרקוד עד הבוקר, רק ריקודים, היה שמחת תורה, בפנים היה יום כיפור בחוץ היה שמחת תורה.

אז אדם צריך לדעת שאנחנו הולכים בדרך של ר' לוי יצחק. שהוא מסר את הנפש להיות 32 שנה מע"ד עד ש"ו, 32 שנה כל יום עמדו להרוג אותו, כל יום, הבנדס באו להרוג אותו, זה היה תר"פ, הוא חזר, הוא לא ידע אם לחזור הביתה כי הכל בנדס הרגו מאה אלף יהודים אז הגיעו הבנדס אמרו או ר' לוי יצחק וואי אתה חמוד מתוק יש לך את הבשר הכי מתוק בוא נעשה ממך מנגל, היום קוראים לזה מנגל, נעשה ממך מנגל, רצו לעשות מר' לוי יצחק מנגל, ראה את זה ראש השודדים, הבנדס זה שודדים, בנדס, הוא רץ אמר ר' לוי יצחק אני שומר עליך, ר' לוי יצחק היה כזה, הוא ראה אתה איש קדוש מה רוצים להרוג אותך, תחיה עוד קצת תחיה עוד יום עוד שנה, בא ראש הבנדס לקח אותו לצד ישב איתו על ספסל אמר אני שומר עליך, אף

אחד לא יתקרב אליך, אחרי שלוש שעות הוא היה צריך שירותים, הוא אמר אז מה נעשה? שירותים זה לפעמים לוקח חצי שעה גם כן, מה יהיה? ראש הבנדס לא יכול, יש לו מה לעשות יש לו עניינים הוא המפקד הראשי של כל הבנדס מה הוא יעשה עכשיו? טוב הוא אומר חמש דקות אני הולך לסדר משהו אני חוזר, חמש דקות הגיעו כל הבנדס איזה אלף בנדס הגיעו איזה חוליגנים איזה, ממש בנדיטים ממש ממש אוכלי אדם איזה בנדיטים הגיעו כולם רצו להיכנס לשירותים לשלוח אותו ישר לגן עדן לתת לו כדור מתוק ולשלוח לגן עדן, בינתיים הוא נתן כזו צעקה שמעו את זה עד אומן, כל רוסיה שמעה את הצעקה שלו, הוא ראה שבאים להרוג אותו, גמרנו זה הדקה האחרונה ואז הוא הגיע ראש הבנדס ושמר עליו עוד שלוש שעות עד שהרכבת השנייה הגיעה זה שש שעות הוא צריך להגיע לטעפליק, טעפליק זה שעה אחת אבל זה לקח 12 שעות ואז הוא הכניס אותו לקרון של תבן, הקונדוקטור הכניס אותו

ירק ירק זה כתר, ירק (3 פעמים) זה
930 כנגד שנותיו של אדם
הראשון.

עבשיו היה נשא הבאנו קערות
כסף ובחנוכה נקרא את
זה עוד פעם אחרי זה בפסח עוד
פעם בא' ניסן, שקערות כסף זה
לכפר על אדם הראשון שהנכדים
שלו הלכו לעבוד עבודה זרה
ניגנו לעבודה זרה, יבל, איוב זה
גלגול של יבל, יובל זה אותיות
איוב, י' ו' ב' זה אותם אותיות א'
באל במ זה מתחלף, כל זה זה
חידוש של הגאון שאיוב זה
גלגול של יובל והבנים שלו זה
הבנים של קין, זה קין, חנוך,
עירד, מחויאל, מתושאל, זה

לקרון שמלא תבן קש, שהבנדס
חיפשו אותו ברכבת, ידעו שהוא
ברכת הלכו שש שעות ברכות
אולי אפילו עשר שעות חיפשו
אותו בכל הרכבת הלכו הלוך
וחזור לא מצאו חיפשו אותו לא
הצליחו למצוא, היה חושך
חיפשו אותו ברכבת אז הוא שפך
עליו כל מיני בשמים עם ריחות
נוראים, [וכך הוא ניצל].

ושהגיעו הבנדס להרוג את
רוטשילד כי ידעו
שיש לו נעליים מלאי יהלומים אז
ירקו עליו יריקות לפנים, כל
יריקה הוא שמח, כל יריקה אדם
צריך לשמוח, כל ירק ירק צריכים
לשמוח, ירק ירק, ירק זה ש"י,

חמש, למך זה שש, שבע זה כבר
תובל קין.

הנשים [של למך] לא רצו⁴, אמרו
אנחנו לא רוצות להיות
עם רוצח, אשה זה דבר נורא
מסוכן אם הבעל הורג מישהו
היא בורחת לו, למה היא בורחת
מה קרה? הם ברחו לו, הרגת את
הסבא, אחרי זה הוא עשה ככה
(כפיים) היה לו ילד חמוד באמת
פאות יפות הוא עשה לו ככה
ועשה אותו פיתה פלאפל לכבוד
פסח, כי המצה יש כאלה
שמפחדים לאכול מצה מרוב

[חומרות], הם רק אוכלים כזית
אחד, אולי יש חמץ במצה, אולי
זה תפח, אולי זה זהו... הוא עשה
אותו מצה כשרה לפסח, הנשים
אמרו לו אנחנו.

לכן שאול נהפך לשתי חתיכות,
שאול חתכו לו את הראש,
את הראש שמו בבית דגון
באשדוד, יש שני בית דגון, בית
דגון ליד בני ברק צומת בית דגון
ויש בית דגון באשדוד יש שניים,
בית דגון באשדוד כבשו
החשמונאים, ושם שמו (הפלשתיים)
את הראש שלו (של שאול) ואת

מראי מקומות והערות

באותה שעה פתחה הארץ פיה ובלעה ד'
משפחות חנוך ועירד ומחויאל ומתושאל
ונעשה למך מלאך המות למי שמה שצאמר
"כי שבעתים קדם קין ולמך שבעים ושבעה"
כיון שבאו לבית אמר להם למך לנשיו עליו
למטה. אמרו לו הרגת את קין וקנינו ותובל קין
בנו לא נעלה אמר להם כבר נטלו חלקו קין
שבעה דורות אבל אני שבעים ושבעה. אמרו
לו לא נשמע לך מה אנו מולידות למארה.
אמר להם גלה לבית דין. הלכו להם אצל אדם
הראשון. אמרו לו עדה וצלה אדונינו למך זה
בעלנו הרג את וקנינו. אמר להם אי וקנינו לפי
תמו הרגו. אמר להם אדם "נשי למך האזנה
אמרת" למך אומר ו"כי איש הרגתי לפצע"
בתמיה אמר להן לכו תשמעו לבעליכן אמרו
לו אסא אסא חגרתך אתה פרשת ממטתך
מאה ושלשים שנה ואתה מלמד אותנו מה
פתיב אחריו "ויחי אדם שלשים ומאת שנה
ויולד בן ממותו כצלמו"

⁴ מדרש תנחומא בראשית יא
ו"אמר לו ה' לכן כל הרג קין" אמר לו ארבע
משפחות עתידות לצאת מהכל ובטלת מן
העולם בך תפתח הארץ את פיה ותבלע לך
ארבע משפחות אלו הן חנוך עירד ומחויאל
ומתושאל וכיצד נהרג קין נעשה מלאך המות
ק"ל שנה והוא נע ונד בקללה למך בן בנו היה
שביעי לדורות וסומא היה יוצא לצוד והיה בנו
אוחזו בידו כשהיה רואה אותו תינוק היה
אומר לו. אמר לו כמין היה אני רואה מתח את
הקשת כנגדו והרג את קין. ראה אותו תינוק
מרחוק הרגו וקנו במצחו אמר לו ללמך אבי
הרי דמות אדם הרגו וקנו במצחו. אמר לו
למך ווי לי וקני הוא. טפח שתי ידיו בחרטה
ונגע בראש התינוק והרגו בשוגג שצאמר "כי
איש הרגתי לפצע" וילד לחברתי" נשארו
שלשתו במקום אחד. קין הרגו ואותו תינוק
הרגו ולמך סומא. לערב יצאו נשיו אחריו
מצאו וקנו הרגו ותובל קין בנס הרגו ולמך.

לחם, אתה רוצה פיתה במוצאי שבת אז אוכלים פיתה במוצאי שבת, כל מוצאי שבת צריכים לחלק פיתות להזמין פיתות אצל משהו שיתרום פיתות במוצאי שבת ונחלק לכולם פיתות אז הוא הלך לנוב אכל שם פיתה זה היה לחם הפנים זה היה אז שאול

שמע ש[הכהנים נתנו לדוד שברח משאול לאכול מ]לחם הפנים, אני הורג את כל העיר, [ודוד היה שך לעון זה כן] הוא יכל ללכת לבית לחם, מה הם בסוף שמעו שהוא משח אותו, הם ידעו, [ואם כן כבר היו עוזרים לו], כבר יונתן ידע שמשחו, לאט לאט זה התפרסם, האחים סיפרו האחים ראו את זה.

אליאב הוא [ה'] אמר אני לא רוצה את אליאב, אני לא רוצה את אלישמע, אני לא רוצה את אבינודב, לא רוצה אותם, בסוף

(הגוף) בבית שאן, שאן זה שור אריה נשר זה כנגד המרכבה, בית שאן זה המקום הכי קדוש בעולם, שמו אותו בחומה הביאו ספריי כזה מיבש גלעד שמו לו ספריי בראש נתנו לו ספריי והשומרים נרדמו הורידו ושרפו, שבע ימים הם צמו.

ולכן הם יהיו הראשונים לגאולה⁵, הראשונים כתוב בפרק י"ז בפרקי דר' אליעזר הראשונים שיגאלו שיבוא משיח זה יהיה שבט מנשה אני יבש גלעד כי הם הורידו אותו מהחומה והם סיכנו (את עצמם) היה שם שומרים, הנה פרק שבעה עשר וצמו שלושה ימים ויבש גלעד וקברו אותם בקבר קיש את שלושת הבנים.

ה' אמר לדוד תדע לך בגללך הם (- בני העיר נוב) נהרגו, הוא רצה

מראי מקומות והערות

הלילה לאבלים מנחמין בלחם ובין שני תנו שכר ויין למרי נפש אנשי יבש גלעד היו גומלין חסד עם שאול ובניו אף אני נותן לכם שכרכם ולבניכם לעתיד לבא כשעתיד הקדוש ברוך הוא לקבץ את ישראל מארבע פינות העולם ראשון הוא מקבץ חצי שבט מנשה שני' לי גלעד ולי מנשה ואח"כ אפרים שני' אפרים מעוז ראשי ואחר כך יהודה שני' יהודה מחוקקי:

⁵ פרקי דרבי אליעזר פרק יז

גמילות חסד לאבלים מנין אנו למדין מאנשי יבש גלעד כיון שנהרג שאול ובניו אמרו אנשי יבש גלעד אותו האיש שהצילנו מחרפת בני עמון אין אנו חייבין לגמול לו חסד ועמדו כל הגבורים שבהם והלכו כל הלילה לחומות בית שן ולקחו את גופת שאול ואת גופת בניו מחומות בית שן שני' ויקומו כל אנשי חיל כל

ב.ג.ח] הכלב אנוכי? כל אחד אומר מה עושים אותי כלב, כלב זה לב זה גימטרייה אליהו הנביא, עושים אותו כלב הוא נהיה אליהו הנביא, צועקים לו כלב הוא נהיה אליהו הנביא.

אז אמר דוד [לגולית] כן אתה כלב בן כלב, סבתא שלי רותי⁶, קראו לה רותי היא ספרה לי היא הייתה אחות של ערפה, ערפה הייתה אשה צדיקה בהתחלה, איך היא הגיעה לפלשתים? הרי היא ממואב, הבנות של עגלון אלא באותו לילה היה מאה, 720 דקות זה 7.2 ועוד כלב גם כן אז גירשו אותה, דבר כזה אין

דוד הגיע היה ג'ינג'י, הוא לא אוהב ג'ינג'ים, אני לא רוצה ג'ינג'י, אדמוני, ה' אומר קום קום, קם אמר לו תמשח אותו ואז הוא, ודוד, ואז שהוא זרק עליו את החנית, ברגע שהוא הרג את גולית, גולית אמר הכלב אנוכי, מה אני כלב? אתה לא מתבייש, עד היום הוא לא מוחל לו על זה, הוא היה גר בקריית גת, הוא לא מחל לו מה אתה בא, תבוא אלי עם טומיגן תבוא אלי עם קלצניקוב תבוא אלי עם M16 מה אתה בא אלי עם מקל אני לא כלב.

גם אבנר אמר [לאיש בושת. ראה שמואל

מראי מקומות והערות

השכם והערב אמר רבי יוחנן כדי לבטלן מק"ש שחרית וערבית ויציצב ארבעים יום א"ר יוחנן כנגד ארבעים יום שנתנה בהן תורה ויצא איש הבינים ממחנות פלשתים וגו' מאי בינים אמר רב שמבונה מכל מום ושמואל אמר בינוני שבאחיזי דבי רבי שילא אמר שהוא עשוי כבנין רבי יוחנן אמר בר מאה פפי וחדא נאנאי ... ואת ארבעת אלה יולדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו מאי נינהו אמר רב חסדא סף ומדון גלית וישבי בנוב ויפלו ביד דוד וביד עבדיו דכתיב ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה אמר רבי יצחק אמר הקדוש ברוך הוא יבואו בני הנשוקה ויפלו ביד בני הדבוקה דרש רבא בשכר ארבע דמעות שהורידה ערפה על חמותה זכתה ויצאו ממנה ארבעה גבורים

⁶ סוטה מב, ב

פלשתים באו בנצחוננו של גלית כו': גלית אמר רבי יוחנן שעמד בגילוי פנים לפני הקדוש ברוך הוא שנאמר ברו לכם איש וירד אלי ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא שנא' ה' איש מלחמה אמר הקדוש ברוך הוא הריני מפילו על יד בן איש שנאמר ודוד בן איש אפרתי הזה א"ר יוחנן משום רבי מאיר בשלשה מקומות לכדו פיו לאותו רשע אחד ברו לכם איש וירד אלי ואידך אם יוכל להלחם אתי והכני וגו' ואידך דקאמר ליה לדוד הכלב אנוכי כי אתה בא אלי במקלות דוד נמי אמר ליה אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון הדר אמר ליה ואנוכי בא אליך בשם ה' צבאות אלהי (ישראל) מערכות ישראל אשר חרפת ויגש הפלשתי

את החרב הוא נתן לו, את החרב הוא אמר על זה אני כבר לא סולח ואז הוא זרק עליו את החנית פעמיים היה צריך לברוח, מיכל הורידה אותו מהחלון והבית היה מוקף בחיילים, יונתן סילק את החיילים הוא העסיק אותם למטה את החיילים וככה הוא ירד.

והיו מעבירים את ארוננו של שאול בכל גבול ישראל⁷.

בעולם, גירשו אותה ממואב היא נהיית פלשתית, נהיית כזאת קנאית פלשתית קנאית פנטית כזאת אדוקה ממש והיא נהיית פלשתית, זרקו אותה מארץ פלשתים (מואב) כך אומר הזהר זרקו אותה החוצה.

אז הוא (- ה') אמר מה אכלת שם (בנב) פיתה וגם את החרב הוא נתן לו, לא רק שנתן לו לאכול גם

מראי מקומות והערות

ונפייסיהו ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת ה' ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יונתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לה' וגו' (שם פסוקים ג-ד-ו) מפיס ואל פייסיהו הינו שלא רצו להתפייס תמורת כמה כסף שהציעה להם רק רצו שיתן מזרעו של שאול שבעה ויתלום אמר דוד שלשה סימנים יש באומה זו - עם ישראל הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו וכיון שלא ריחמו הוציאם דוד מכלל לישראל

וקים מה שבקשו ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיוש ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזילי המחולתי ותלה אותם.

ותקח רצפה בת איה את השק ותטוה לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם וחית השדה לילה הינו שישבה שם ושמרה מניסן עת הקציר עד חשון שבע חודשים כדי שלא יאכל מהם עוף והא כתיב לא תלין נבלתו על העץ שכל הנתלים ע"פ

⁷ יבמות עח-עט

ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם וכו' בדקו ולא מצאו שניה אמר להם שמא עובדי עבירה יש בכם וכו' בדקו ולא מצאו שלישי אמר להם שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכם ואין נותנים וכו' בדקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד ויבקש דוד את פני ה' אמר ריש לקיש ששאל באורים ותומים ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים (שמואל ב כא א). אל שאול: שלא נספד כהלכה ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים: וכי היכן מצינו בשאול שהמית הגבעונים אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספקין להם מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן קא תבע הקב"ה אל שאול שלא נספד כהלכה וקא תבע הקב"ה על אשר המית הגבעונים אין דאמר ריש לקיש מאי דכתיב בקשו את ה' כל ענוי ארץ אשר משפטו פעלו באשר משפטו שם פעלו.

אמר דוד: שאול נפקו להו תריסר ירחי שתא יצאו שתים עשר חודש מאז שנפטר ולא דרכיה למספדיה ואין דרך לספוד אחר כל כך הרבה זמן. נתינים - גבעונים ניקרינהו

ארבע פרקים ביום זה חמש דקות,
עכשיו אנחנו 12 וחצי, ב2 ורבע
זה חצות עוד שעתיים זה חצות,
אפשר להספיק ללמוד את כל
פרקי דר' אליעזר וכל יום עשר
דפי גמרא.

ולכן שתהיה הגאולה אז שבט דן
יהיה הראשון שיגאל כי הם
הלכו להוריד את שאול.

אז כל אחד צריך לדעת את כל
פרקי דר' אליעזר, היום זה רק
סיפורים כל אחד צריך ללמוד

מראי מקומות והערות

בפרהסיא שהיו עוברים ושבים אומרים מה
טיבן של אלו ויהיו אומרים להם הללו בני
מלכים הם - בני שאול. ומה עשו שלכך תלו
אותם פשטו ידיהם בגדים גרורים אמרו אין לך
אומה שראויה להדבק בה כזו

התורה צריך לקברם עם כל הכלים שהרגו
אותם לפני השקיעה אם כן מדוע שם לא
הורידו אותם שבע חודשים אמר רבי יוחנן
משום רבי שמעון בן יהוצדק מוטב שתעקר
אות אחת מן התורה ויתקדש שם שמים

והתקדשתם

אין שום היתר בעולם לתאווא

אין לזה כפרה, אדם רצח בטעות... לא משנה, הוא רצח בן אדם! דמו ודם זרעיותיו צועקים באדמה, כל השישים ריבוא וכל השואה צועקים באדמה, אם אדם רצח בן אדם דמו ודם זרעיותיו צועקים באדמה.

אדם צריך להביא שישים ריבוא, כל אחד חייב להביא שישים ריבוא, שאדם מתחתן הוא צריך להגיד לכלה בחדר היחוד באנו לעולם להביא שישים ריבוא, כי היחוד זה לא בשביל תאווא, האשה זה לא תאווא, אדם טועה ולכן זה כל הגירושין, היום חמישים אחוז מתגרשים כי אם מתחתנים בשביל התאווא זה לא מחזיק מעמד, צריכים להסביר לאשה בחדר יחוד שזה לא בשביל התאווא, זה רק בשביל להביא את נשמת משיח כמו שכתוב בליקוטי הלכות אורח חיים שבת⁸ הוא אומר שכל החתונה זה

אם אדם פותח עיניים אין לזה כפרה, כל פתיחת עין אין לזה כפרה, אי אפשר לכפר על זה, אומר הפרי מגדים אי אפשר לכפר על זה ולכן לא כתוב, פרי מגדים אומר אי אפשר לכפר, אם אדם חוטא בברית, חוטא עם אשה אי אפשר לכפר על זה, ושום דבר לא יעזור, לכן יש לנו את רבינו וצריכים לנסוע לאומן, [ושם הכל מתכפר בתנאי שלא יהיה אחטא ואשוב].

פה הוא מסביר למה לא כתוב בתו, למה לא כתוב בתו? כי זה הכי חמור בעולם וזה כל כך חמור שאין לזה שום כפרה, בלי הצדיק, בלי אומן - אין לזה שום כפרה, אם אדם חטא עם אשה אין לזה כפרה, אי אפשר לכפר על זה, לכן זה דבר שלא כתוב בתורה, כי אין לזה כפרה, כמו אדם רוצח במזיד אין לזה כפרה, אם אדם רצח בן אדם

מראי מקומות והערות

לחפרו ולתקנו, פי רחמים בחינת זיווג בחינת לא יחבל רחמים ורכב, ואיתא בתרגום ירושלמי, אינון דכבשין חתנין וכלתין עין שם, וכן מובא בכתבי

⁸ ליקוטי הלכות, הלכות שבת ו' אות כ"ג.
עוד מעטנו חפ"ל יש לבאר, ששאלו ריחא דתביןא
מי שפגם בברית קדש במאי חטא לה, איך אפשר

לברכה (בסימן לו) בהתורה דרשו וכו', שהנשמות הקדושות הגבוהות מאד מאד על פי רב באים דוקא על ידי טפת עם הארץ כמבאר רד"ש זה באריכות בכתבי הא"י זכרוננו לברכה בבמה מקומות, שהם ענין יציאת אברהם מתורה ורבי עקיבא וכו' עד שמבאר שם שגם נשמת משיח תבוא דיקא מבחינות כאלו וכו' עין שם.

וזהו שקל פסקא שדא להו, אמר להו, כריכו לי גרדי מנה, ופירש רש"י שזינצאו לו חוטמים משם, הינו שרמו שנוטלים חתיכה מהרחים בעצמה לשנשברה וימשים מוציאין חוטמים בחינת תקון הברית, בחינת את תקנות חוט השני שרמו על תקון הברית, כמבאר בדבריו זכרוננו לברכה בהתורה צוית צדק (סימן כג) שהוא בחינת הולדת פרוץ ונדה ממשעה יהודה ותמר שמהם נולד משיח, שנאמר שם, ותקשר על ידו שני כו', הינו שאמר להם שמה הענין בעצמו נמשך תקון הברית על ידי שמשדליו שיהיה בהתרה על כל פנים על פי התורה ששל ידי זה נולדו בני ישראל, שכל ההולדות כלם הוא בחינת תקון הברית כנ"ל, עד שיכולין לזכות שציא ממנו צדיק גדול וקדוש שיכל להפיר את הבוהא יתברך ויקשר וידבק את עצמו לאור אין סוף בדבקות וכלליית נפלא דלית מחשבה תפיסה תמן כלל, שהם האור נמשך בבחינת חוט פידוע, וזה בחינת מה שסיד בשרי אור הגנוז, איש על גדלו כסוף יכסף לתקות חוט זהר אין סוף, וזה ששאלו מיד ומי יכול למכרך גרדי כי הם נופרים והם משקעים בתאנה הזאת כל כך עד שאינם מאמינים שאפשר שיהיה נולד מענין זה איש כזה שיכל לדבק את עצמו בחוט זהר אין סוף בדבקות כזה עד שיתקן הכל כנ"ל על פו השיב להם, ומי יכול למחטא רחיא. כי בודאי מי שאינו מאמין בזה, שהם הענין בשרשו הוא

בחינה גבוהה וקדושה מאד מאד שכל הנשמות אי אפשר להם לבוא לזה העולם כי אם על ידי זה ואף על פי שמחמת חטא אדם הראשון חטאת הדורות נפל ענין זה למקום שנפל עד שישן מה לאנשים גסים כאלו חס ושלום הוא רק תאנה בעלמא אף על פי כן מי שמאמין על כל פנים שבאמת הוא דבר גבוה מאד ויש צדיקים שאוגם בדבקות נפלא לה' יתברך וכו' וכו' אשרי להם, ואפלו אנשים פשוטים מאחר שהוא היתה על כל פנים על פי התורה יכולים להוליד מהם ונע ישראל ששל ידי זה הוא תקון הברית כנ"ל, אבל אלו האפקורסים שכופרים בזה ועושים מהם

האור"י שרחים ורכב מרמו על יחיד חתן וכלה, וזה בחינת ויהי טוהן בבית האסורים כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה, ושאלו, רחיא דתברךא כשנשבר תקון זה, הינו מי שפגם בענין זה, במאי חטא לה, איך אפשר לתקנו, שקל פסקא שדא להו, אמר, כריכו לי גרדי מנה, הינו שרמו שמהם הענין בעצמו נמשך התקון, כי כשהולכים בדת ישראל, אי יכולין לזכות שיהיה נמשך מהם הולדת קדושה, שיהיה נולד בן ישראל ששל ידי זה עקר תקון הברית, כי עקר תקון הברית הוא על ידי שולדיו ונתרבו בני ישראל, שהם מצוה הראשונה בתורה שהם בחינת יוסף הצדיק שהוא עקר בחינת תקון הברית, שנקרא בן פורת יוסף בן פורת וכו' לשון פרו ורכו וכו', כי על ידי הולדות ישראל מתבררין הנצוצות מדור לדור, כי כל אחד מגדע ישראל מגדל ומקדש שמו יתברך על ידי המצוות והקדושות ותפלות ושירות ותשבחות שאומר ועושה כל מי חיו.

כי אפלו פושעי ישראל מלאים מצוות כרמון, וכל זמן ששם ישראל נקרא עליו מקבל השם יתברך התפארות הרבה ממנו כמו שכתוב במקום אחר, ועל ידי כל זה נמשך בחינת תקון הברית לאבותיו שפגמו בזה מאחר ששל ידי ההולדה שלהם נמשך בן ישראל בעולם שאומר שמע ישראל פעמים בכל יום ומעיד על אחדות ה' המיוחד יתברך שמו ועושה מצוות הרבה וכו' נ"ל, וכל זה אפלו בהולדה הפחותה אפלו אם נולדים קלי עולם ומטני ערה, מקל שמו וכל שכן שפכל דור ודור נולדים כמה וכמה יראים וכשרים וצדיקים קטנים וגדולים, עד שלפעמים נולד צדיק שהוא חדוש נפלא ונורא מאד מאד, שהוא יכול לתקן כמה דורות ויש שיכולין לתקן כל העולם כלו כמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי, יכולני לפטר כל העולם כלו מן הדין, וגם רבי שמעון בר יוחאי נולד מאוג איש ואשה, ומי ידע אם כל אבותיו למעלה למעלה היו כלם צדיקים וקדושים, כי בודאי היו באבותיו הקדומים מצד אביו ומצד אמו כמה וכמה אנשים פשוטים, וזכו שציא ממדע שלהם צדיק תנא קדוש ונורא איש אלקים כזה, שהפיר את הבוהא הקדמון כמו שהפיר וגלה אלקותו בעולם כמו שגלה.

ובן בשאר גדולי הצדיקים שכל זה בחינת מי יתן טהור מטמא וכו', וכמו שכתוב, הטהרו בבני עם הארץ שמהם תצא תורה וכמו שכתוב בכתבי האור"י זכרוננו לברכה והוא בדברי אדמו"ר זכרוננו

בשביל להביא את מלך המשיח.

רבי נתן מסביר כאן בהלכות שבת כ"ו עמוד ב' שאנשים חושבים שכל העולם זה בשביל התאוה הזאת, אנשים חושבים שמתחתנים בשביל התאוה, כדי שזה יהיה בהיתר ולא באיסור, אבל רבי נתן אומר אין דבר כזה, התאוה הזאת אסורה תמיד, התאוה הזאת אין לה שום היתר בעולם, היא תמיד אסורה, אפילו בין איש לאשתו, זה לא משנה, אין שום הבדל בין לפני החתונה לאחר החתונה, אלא מה? ה' עשה שצריכים להביא ילדים לעולם, וצריכים להמשיך את הדורות, צריכים להביא את משיח, צריכים להביא את רבינו, כמו פרץ וזרח שהם היו משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, פרץ וזרח נוצרו ממעשה תמר.

(ליקוטי הלכות שם, מובא בהערה ראשונה בשיעור) "עַד שְׁיִכּוּלִין לְזִכּוֹת שְׁיִצָּא מִמֶּנּוּ צִדִּיק גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ שְׁיִכּוּל לְהַכִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְיִקְשֶׁר וְיִדְבֵּק אֶת עַצְמוֹ לְאוֹר אֵין

סוף". אז כל העניין של עמרם ויוכבד זה שלא היה להם שום תאוה, אם רוצים להמשיך ילד קדוש אסור שיהיה שום תאוה ואת זה צריכים להגיד לאשה ישר בחדר היחוד, לפני זה הולכים לכותל או נוסעים למירון, נוסעים לחברון או לרות וישי.

אדם צריך להסביר לאשתו תמיד ובחדר היחוד שכל העניין של החתונה זה להביא נשמות לעולם ושזה לא בשביל התאוה הזאת, אדם חושב שאשה זה בשביל התאוה, אבל הצדיק מסביר לנו שזה לא בשביל התאוה, הרב'ה אומר שאפשר להרגיש יסורים של ברית מילה, ואדם יכול להרגיש ייסורים של ברית מילה⁹, הייתה אשה שהיא הייתה שופכת פלפל חריף באותו מקום כדי שישרוף ויצרוב אותה, והיו צדיקים שהיו שמים את היד באש והיו מדליקים נר וברגע שהאשה הייתה מגיעה היו שמים את האצבע בנר כדי לא

מראי מקומות והערות

מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זיווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדושתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

לְעֻנָּת וְאוֹמְרִים וּמִי יָכוֹל לְמַכְרֵךְ גָּדִי מִרְחֵיָא, שְׂאִי אֶפְשֶׁר שְׁיִצָּא מִזֶּה דְּבִקּוֹת וּפְלֵא כְּזֶה, עַל כֵּן בְּנֵדָאִי רְשָׁעִים כָּאֵלוֹ אֵי אֶפְשֶׁר לְתַנּוּן אוֹתָם בְּבַחֲנִית וּמִי יָכִיל לְמַחְטָא רְחֵיָא וְכֵן"ל שְׁבַחֵי הַר"ן אוֹת י"ז.

גם אמר שהזיווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת

להרגיש שום הנאה, יש אין סוף דרכים.

אבל העיקר [הדרך לצאת מהתאוות הנוראות] הרב'ה אומר שזה על ידי לימוד גמרא, שעה התבודדות, ושנוסעים לאומן אז יוצאים מהתאוה לגמרי ואפשר להביא ילדים בלי התאוה, אבל אחרי חטא אדם הראשון נגזר על האדם שזה יהיה עם תאוה, ולכן הילד הוא לא לומד ולא מתפלל, הוא לא יכול להתפלל כי יש לו המון מסכים, עד שיורידו לו את כל המסכים... כי הוא בא עם מסכים של תאוות ואז הוא רק חושב על התאוות כל היום, והוא לא יכול להתרכז בלימוד.

כי הדבר הכי גבוה זה איש ואשה

"שעקר שמחה דקדשה הוא מחמת שאנו יודעים ומאמינים שענין זה בשרשו הוא גבוה מאד מאד", וכאן גם בהלכות תפילת המנחה ז"י¹⁰ ר' נתן אומר שזה גבוה מעל גבוה "דלית מחשבה תפיסא תמן כלל, וזה מה שבלעם רצה "ומספר את רבע ישראל" (במדבר כג, י), בלעם רצה לפגוע ביחודים, אז אומר הזוהר בלק אומר לבלעם איפה נפלת, איפה נפלת [לחטא באתון], איך הגעת לאן שהגעת, כי ברגע שהוא... [רצה נבואה, הוא זכה לה אפילו שלא היה ראוי, עד שנפל מכל מדרגות הקדושה] רבי נתן מסביר בהלכות חדש ד' שכל העניין של האדם זה לא הנבואה אלא זה

מראי מקומות והערות

מחשבתם וכו' פנפנר לעיל. והעקר לידע שאין יודעים כלל וכו', וישלא יתאשו מן הצעקה והתפלה לעולם וכו'. בבחינת 'ומדכ' בחינת הצדיק הדור הנפטר לעיל 'ידע את כל אשר געשה' בזה העולם את כל הנפלים והערמומיות וכו', שחותר בחינת עמלק וכו' בחמימות התאוות ובמחלקות בין איש לאשתו וכו', ובמחלקות שבועלים ובפרט להרחיק מהצדיק וכו', והפל מעשה עמלק פנפנר לעיל. ועל כן ויצא בתוך העיר ויצעק וכו'. וכן הכנים בישראל שבכל עיר ועיר צום ובכי וכו' בחינת ודברי הצומות וועקתם וכו'. ועל ידי זה נתהפך הכל לטובה. על כן דיקא על ידי הולדות הדורות שמודיעים להם אלקותו מדור לדור בבחינת ועד דור דור ודור אמונתו, על ידי זה דיקא הכנעת ומפלת עמלק מדור לדור וכו'. בחינת לדור דור ודור אמונתה פוננת ארץ ותעמד, מחשבות לבו לדור דור מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור דור, בחינת דור לדור ישבח מעשיך וכו'. ועד דור דור אמונתו וכו'.

¹⁰ הלכות תפילת המנחה ז' אות כ'

כ) פי עקר ההולדה על ידי זה שבהכרח שתעבר הנשמה מרום כל דרגין מלמעלה מכל הארבעה עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה מאת דלית מחשבה תפיסא תמן כלל, ויורדת עד שגמשת על ידי יצר מחשבת לב האדם, עד שצריכה לעבר דרך הגוף הגשמי הזה עד שעוברת שתי פעמים דרך מעבר השתן (פמואב לשון זה בכמה ספרים), ונולדת בחבלים וצירים ועל ידי רבוי דם נדה של הילדה. ומשם דיקא צריכה להתברר להעביר הערלה ביום השמיני ולבטל ערלת לב שהם מחשבות רעות שטמטמין הלב פנפנר לעיל, עד שיצפה לשפר יצר מחשבות לבו הרעים בכל יום עד שיצפה למה שיצפה כפי קדשתו. ועקר המלחמה עבור החלושי כח שנקבלו כמו שנקבלו, וגם עתה בכל פעם שמתעוררת נקדתם לשוב חותר עליהם בחינת עמלק בבחינת הנפטר לעיל. וכו' וצריכים להלחם עבדים להאיר בלבם ולעוררם ולהודיעם שכל נקדה ונקדה שמתקמים

תשעה באב

כח, יט), עכשיו מדברים על ירושלים, ש"כטל חרמון שידד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם" (תהלים קלג, א), אדם גר בירושלים, עושה תשעה באב בירושלים, הוא יחיה עד עולם. (באר בשדה).

מיד אחרי תשעה באב זוכים לעשרת הדברות. תשעה באב כל אחד הגוף שלו כבר התחלף, "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" (איכה ד' כ"ב) 'גלה עונך בת אדום גלה על כל חטאותיך ואל תשמיחי יושבת עוץ' (לשה"כ שם) כי עכשו בתשעה באב הכנענו את כל אומות העולם. הכנענו את פוטין הכנענו את רוסיה הכל הכנענו. עכשו הדרך לאומן פתוחה, כל אחד חייב להרשם ביום חמישי בכ"ו - כ"ו אלול שבע בבקר, אז זה [יוצא] שתים עשרה שעות הנסיעה, שלוש שעות טיסה ועוד שבע שעות באוטו, שתים עשרה שעות משבע בבקר עד שבע בערב. שבע בערב יהיה תפלת מעריב, שבע יהיה תפלת מעריב באומן בציון של רבינו, וכלם חייבים להיות! (שעור מתשפ"ב).

תשעה באב, שזה הכל תקון הכללי, זה כל התשעה באב - זה התקון - תקון הכללי, אדם בא לעולם רק בשביל תשעה באב, רק בשביל לשבת על הארץ, לכן אדם נולד, לכן האשה עוברת את צער העבור, אחרי זה הלידה, הכל בשביל להגיע לתשעה באב.

ואז בתשעה באב צמים, לא אוכלים, אז הגוף אכל, אנשים בשואה ממאיתם קילו נהיו עשרים קילו, מחמש מאות קילו נהיו שלושים קילו, אדם שוקל חמש מאות קילו והוא צם, אז הוא מפסיד חמשים קילו, זה הפסד גדול, אבל נחזיר את זה, היום כל אחד שוקל חמש מאות קילו, הוא שובר את הבית מרוב כבוד, צריכים מנופים, אז בתשעה באב הכל מתאזן, אדם צריך לשקול חמשים קילו ששים קילו, אולי שבעים, לכן יש תשעה באב.

ואז בתשעה באב נכנסים עם הגוף לגן עדן, כי על ידי תשעה באב נכנסים עם הגוף לגן עדן, על ידי 'לוד', זה ה' לוד', "ואולם לוד שם העיר לראשנה" (בראשית

הוספות ממורינו הרב שליט"א

גשמי יצייר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיכף ומיד יאמר בפיו ויכלכו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצדעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הזה, אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפגמיות הלב באמת גמור, ולא ישמח את עצמו להיות בגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז זוזג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הווג ובכנות הווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות מהורות וכות וברות, וזר לא יקרב במחשבות שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים בנים משחיתים כל מום במ. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריות גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנויקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עכרתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוסלים חלק בראש, כי הם אבות הממאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לזמה מה יעשה אותו הבן ולא יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך מבכו ומזנו הרע.

שבחי הר"ן ז

גם אמר שהזוג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה בלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו וסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זיווג יותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על בן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק, וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתי של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

טובינו הרב רבי אלימלך מליזענסק זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פגוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב במל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, והיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וירמא בנפשו ויצייר במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב במל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע ובכרה ראשונה של שמונה עשרה יתרה בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל ענינים קשים ויפשטו עורו מבשרו להקחיש חס ושלום ביחודו, וסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצייר בדעתו ומחשבתו כאילו עושין לו בנזכר לעיל, ובה יצא ידי חוב קריאת שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש וכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג

קדושות הפרשה

נחלי ארנון – זה שער החמישים

לי 'עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרָזָל, לָךְ הִיָּה חֲתוּל, וְלָךְ שׁוּעַל, וְלָךְ זֶאֵב, וְלָךְ פֶּרֶךְ, לְכָל אֶחָד הוּא סֵפֶר אֵיזָה קְשׁוּט הִיָּה לוֹ עַל הַמָּטָה, אֶחָד שֵׁם לוֹ אֲרִיָּה, וְאֶחָד נָמֵר, וְאֶחָד בְּרָדֶלֶס. "מִנְחַל אֲרֶנָּן עַד הַר חֲרָמוֹן" (דברים ג, ח). כִּי דְרוֹמָה מֵאֲרֶנָּן זֶה מוֹאָב, הִיָּה אֲסוּר לַנֶּעֱת – לְהִלָּחֵם בָּהֶם כְּמוֹ שִׁכְתוּב: "אַל תַּצַּר אֶת מוֹאָב וְאֶל תִּתְּנֶה בָּם מִלְחָמָה" (דברים ג, ט) "צִידִינִים יִקְרָאוּ לְחֲרָמוֹן שֶׁרָ'ן וְהָאֲמָרִי יִקְרָאוּ לוֹ שִׁגִּיר" (דברים ג, ט). אַחֲרֵי זֶה פָּרָק ג' פְּסוּק "ב עוֹד פָּעַם, פָּעַם שְׁנִיָּה, נִחַל אֲרֶנָּן, אַחֲרֵי זֶה פְּסוּק ט"ז, פָּעַם שְׁלִישִׁית בְּפָרָק ג' "וְלִרְאוּבֵנִי וְלִגְדִי נִתְּנִי מִן הַגִּלְעָד וְעַד נִחַל אֲרֶנָּן תּוֹךְ הַנִּחַל, שֵׁם זֶה הַצּוֹקִים, שֵׁשֶׁם הָיוּ בּוֹרְחִים, כָּל הַמְטוּסִים, אֶת הַכּוֹר הָאֲטוּמִי בְּעִירָק הֵם חִלְקוּ לַעֲשׂוֹר חִלְקִים, כָּל יוֹם פָּצְצוּ לָהֶם חֵלֶק, הָאִידִיאֲנִים מִחִלְקִים אֶת הָאֲטוּם לְמֵאָה חִלְקִים, אִז כָּל יוֹם מְפוֹצְצִים לָהֶם חֵלֶק. כָּל יוֹם יֵשׁ שֵׁם פְּצוּץ אַחֵר. הַיּוֹם קוֹרְאִים לָזֶה תְּאוֹנֶת עֲבֹדָה, כָּל יוֹם פְּצוּצִים, אִידִיאֵן מְלֵאָה פְּצוּצִים, פְּצוּצִים, פְּצוּצִים. (באר בשדה ר"א).

הכל זה נחלי ארנון, גם בפרשה מזכר נחלי ארנון, נחלי ארנון, ארנון זה שער החמישים, הזהר אומר בבשלה, ארנון זה שער החמישים, נחלי ארנון מזכר בפרשת דברים בפרק ג' שלוש פעמים (ובפרק ב' עוד שני פעמים), "וְלִרְאוּבֵנִי וְלִגְדִי נִתְּנִי מִן הַגִּלְעָד וְעַד נִחַל אֲרֶנָּן תּוֹךְ הַנִּחַל וְגַבֵּל וְעַד יֵבֶק הַנִּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: וְהַעֲרֵבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגַבֵּל מִכְנֶזֶר וְעַד יָם הָעֲרַבָּה יָם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֵׁרֵת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה" (דברים ג, טז-יז). "וְלִמְכִיר נִתְּנִי אֶת הַגִּלְעָד" (שם שם, טו), מְכִיר זֶה הֶבֶן שֶׁל מְנִשָּׁה. הוּא חֵי מֵאֲתִים חֲמִשִּׁים, מְכִיר נוֹלָד בְּמִצְרַיִם בְּהַתְחַלָּה, עֲקִשׁוֹ הוּא בֶן מֵאֲתִים חֲמִשִּׁים כָּבֵד עָבְרוּ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הוּא כָּבֵד מֵאֲתִים שְׁשִׁים וְאַרְבַּע. נִחַל אֲרֶנָּן. זֶה חוֹזֵר שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים. "כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׂאָר מִיֵּתֶר הַרְפָּאִים הֵנָּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרָזָל הִלָּה הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשְׁעֵי אֲמוֹת אֶרְכָּה וְאַרְבַּע אֲמוֹת רְחֹבָהּ בְּאֵמֶת אִישׁ" (דברים ג, יא), וְלִכְאוּרָה קִשְׁהָ מָה אֶתָּה מִסְפֵּר

קדושת הצדיק

מאכילת שבת שחושב שהכל מתר לו.

אומר הפלא יועץ שאפלו בשבת אִנחנו צריכים להחזיק בכל הכוח את התאוות שלנו. כי התאוות זה שבירת כלים, כל החושים זה שדים זה לא חושים. אדם חושב שהתאוות, שהוא נולד עם התאוות, הוא חושב שזה הטבע, זה לא הטבע, התאוות זה הפך הטבע, הטבע של האדם זה להיות קדוש, להיות טהור, להיות דבוק בצדיק, לצאת מהתאוות. אדם צריך כל הזמן להלחם עם התאוות, תאוות אכילה ובסתם תאוות, כל התאוות שבעולם הוא חייב להלחם איתם.

וזה הוא יכול לקבל רק מהצדיק האמת, הוא לא יכול בשום אופן להלחם עם התאוות - רק על ידי הצדיק האמת, להלחם עם התאוות זה רק על ידי צדיק האמת, רק צדיק האמת יכול להוציא את האדם מכל התאוות שבעולם. (מעלות הצדיקים).

רק הצדיק – יכול להציל מהתאוות

אדם צריך לצאת מכל התאוות שבעולם, זה לא משנה, אפלו תאוות של הדר, כתוב בתפלה מ"א - מ"ב חלק ב' שאפלו על ההתר אדם עוד יתן דין וחשבון, אפלו על ההתר יהיה גיהנום. וזה שאִנחנו אומרים על שלשה פשעי ישראל, "כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם" (עמוס א, יג), אדם צריך לתת דין וחשבון על כל תאוה, על כל תאוה, על כל מחשבה, אדם חושב שזה מתר, שום דבר לא מתר.

אפלו באכילה אז כתוב [בליקור"ט תורה קמד] שנחזיק את התאוה אפלו בזמן שמתר לאכל, אומר ר' נתן שניצצר את התאוה גם בשבת שמתר לאכל, שלא נאכל בשביל תאוה, נאכל רק בשביל לקבל מוחין דגדלות, אסור לאכל בשבת בשביל התאוה, מזה באים כל המחלות, כל מה שעובר על הבן אדם, זה הכל

היציג לעצמך

אין שום הצדקה – להרביץ לילד

(שם), אָבֿל אָפֿילו שְׁכֿתוֹב "שְׁבֿטוֹ" הַכֿוֹנֶה לְמוֹסֶר, "שְׁבֿט מוֹסֶר", לֹא חֵס וְשְׁלוֹם "שְׁבֿט" (פֿירוּשׁ: שׁוּט), לֹא חֵס וְשְׁלוֹם סְטִידָה, לֹא חֵס וְשְׁלוֹם מְכָה, רַק לְאִמָּא אִתֶּר, אִמָּא זֶה מְשִׁהוּ אַחֶר, אָבֿל לְאִבָּא אֲסוּר לוֹ אַף פֿעֵם לַגַּעַת בִּילֵד, לְאִבָּא אִין שׁוּם הַצְדָּקָה. הַרְבֵּה מַחֲדֵשׁ בְּתוֹרָה לִ"ה שְׂאִיךְ מַרְבִּיעִים לְתִינוּק, הַרְבֵּה מְלַמֵּד אֶת הַדֶּרֶךְ אִיךְ מַרְבִּיעִים לְתִינוּק, כִּי לֹאט לֹאט לְכָל אֶחָד יִהְיֶה לוֹ תִינוּק, זֶה אִי אֲפִשֵּׁר לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, אִי אֲפִשֵּׁר לְבָרֵךְ מִהַגּוֹרֵל הַזֶּה, וְאִז מִתְחִילִים הַמְכּוֹת לַעֲוֹף, מְנַפְּחִים אוֹתוֹ מִמְכּוֹת – אֶת הַתִּינוּק, הוּא נִהְיָ אָדוּם כְּסֵלֶק, הַאֲשֶׁה זֶה מְשִׁהוּ אַחֶר, הִיא צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂר פְּעֻלוֹת בְּשִׁנְיָה אַחַת, וְאִם יֵשׁ לָהּ עֲשֵׂר יְלָדִים זֶה מֵאָה פְּעֻלוֹת בְּשִׁנְיָה. אָבֿל הָאִישׁ הוּא יוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה כָּל הַיּוֹם, מוֹגִיעַ לְבֵית בְּתִשְׁעַ בְּעֶשֶׂר, הוּא צְרִיךְ לְבּוֹא רְגוּעַ, אִין לוֹ סִבָּה לְהִיּוֹת עֲצֻבָנִי, אִין לוֹ שׁוּם רְשׁוּת לַגַּעַת בִּילֵד, שׁוּם רְשׁוּת, שׁוּם הַצְדָּקָה. (בֹּאֵר בַּשְּׂדֵה כ"ח).

רִבֵּינוּ אוֹמֵר לָנוּ בְּתוֹרָה לִ"ה: חֲשִׁמֵּל, שְׂמִי שְׂדוּבֵר אִמָּת בְּלִבּוֹ, הוּא רַק מִי שְׂמִקְרָב לְצִדִּיק, כִּי כְתוּב (בבא בתרא כ"א ע"א): 'כֹּד תִּמְחִי לִינוּקָא, לֹא תִמְחִי אֶלָּא בְּעִרְקָתָא דְמִסְאָגִי (פֿירוּשׁ: כְּשִׁתְּכָה בִילְדִים, לֹא תִכָּה אִלָּא בְּשׁוֹרֵךְ שֶׁל נֶעֱל). כִּי הַרְבֵּה אִמֵּר שְׂאֲסוּר לְהַרְבִּיץ לְיְלָדִים, הַרְבֵּה הַצְדִּיק הַיְחִידִי בְּכָל הַדּוֹרוֹת שְׂאֲמֵר שְׂאֲסוּר לְהַרְבִּיץ לְיְלָדִים, אַחֲרִים אוֹמְרִים לְהַפֵּךְ – כְּמָה שְׂמַרְבִּיעִים יוֹתֵר זֶה יוֹתֵר טוֹב, הַיֵּלֵד יוֹתֵר מְחַנֵּךְ, הוּא יוֹתֵר יִהְיֶה צְדִיק, הוּא יִהְיֶה גָדוֹל הַדּוֹר, הוּא יִהְיֶה כְּמוֹ הַחֲזוֹן אִישׁ, לְפִי הַמְכּוֹת שֶׁהוּא יִקְבֵּל הוּא יִהְיֶה כְּמוֹ הַחֲזוֹן אִישׁ. הַרְבֵּה אִמֵּר הַפּוֹךְ – שְׂאֲסוּר לַגַּעַת בִּילֵד, לְהַתְּתֵם לְכֹד לְפִי הַקֶּצֶב שׁוּלוֹ.

הַרְבֵּה אוֹמֵר שְׂמָה שֶׁהַגִּמְרָא אוֹמֶרֶת שְׂצָרִיכִים לְהַרְבִּיץ לְתִינוּק, אָבֿל מִמֶּשׁ לְהַרְבִּיץ לוֹ, מִמֶּשׁ לְהַרְבִּיץ לוֹ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, "חוּשֵׁךְ שְׁבֿטוֹ שׁוֹנָא בְּנוֹ" (מְשִׁלִּי יג, כד) אָבֿל "וְאִהְבּוּ שְׁחָרוּ מוֹסֶר"

קדושת הבית

הנשים צריכות להציל את הבעלים

שאמרו רוקדים. אז רוקדים מסביב לעגל, לא רוקדים עם ספר תורה, רוקדים... אז שהגברים הלכו לרקד, הנשים היו צריכות לעצור אותם. הם לא עצרו אותם לא היה להם כח לעצור אותם, אז הם נשארו אלקמות, אז כלם נשארו אלקמות, ועקשו אנהנו מתקנים את זה. תשעה באב הזה כבר מתקנים את הכל וירד הבית השלישי בית של אש, במקרה בימינו אמנו! (שעור מתשפ"ב).

מי שלומד את הפרשה עם הרש"י, הכל נמתק לו הכל נמתק לו, כל הענין ללמד את הפרשה עם הרש"י, שרש"י אומר ששום אשה לא חטאה, כל הארבעים שנה של המדבר. שום אשה לא חטאה, לא חטא העגל לא חטא המרגלים. אבל כשהגברים הלכו לרקוד, שמעו שיש רוקדים מחולות, כלם רצו לרקד, אז אמרו שרוקדים אז זה התקון הכי גדול,

קדושות הגמרא

אין שום עצה למחשבות – רק הגמרא!

בחורים יכולים לבוא גם בשולש בבוקר יכולים להיות ערים כל הלילה, אבל בחור נשוי לא יכול להיות ער כל הלילה, אשתו תברח לו מהבית אז הוא מפסיק ללמוד אין לו ברירה, הוא לא יודע שלהיפך לימוד הגמרא יוצר את הקשר כמה שיותר ילמד גמרא אז יהיה לו יותר קשר יהיה לו שלום בית כי הגמרא זה חיבור האותיות, הרב'ה אומר שידוך זה "כ' רסיה ש' בבין ד' י' נור" (דניאל ז, ט) שמשדכים דברי תורה אז נהיה שידוך בין הנשמות כי השידוך הוא לא בין הגופות הוא רק בנשמות אי אפשר לחבר נשמות רק על ידי שלומדים אותיות הגמרא, והיום אי אפשר ללמוד רק על ידי קצות החושן.

אדם בא לעולם רק לדבר אחד, למוד הגמרא זה כל התכלית שלו אי אפשר להיות יהודים בלי למוד הגמרא אין דבר כזה, אדם מגיל שלוש צריך ללמוד גמרא מגיל שלוש, אין שום עצה לטהר את המחשבה אין שום עצה למחשבות קדושות רק למוד הגמרא. (באר בשדה פ"ט).

דוד קם חצות הוא לא קם חצות, דוד גמר ש"ס למד גמרא, כתוב שכל לילה דוד לא ישן אלא מנמנם כסוס "קומי רגי בלילה לראש אשמרות" (איכה ב, יט).

כי העיקר זה לימוד הגמרא הרב'ה אומר "קומי רגי בלילה" זה לימוד הגמרא. אדם לא יכול לחבר סגיות כל דף גמרא זה עשרים סגיות ארבעים סגיות אי אפשר לחבר אותם בלי קצות החושן, אדם לא לומד קצות החושן שום דבר לא מתחבר והוא שוכח את הכל, הוא יבוא לחתונה בלי לזכור כלום.

כל הענין שאדם כשהוא בחור הוא יכול ללמוד 16 שעות, 8 שעות זה אכילה ושינה וקצת לנשום אור, אם הוא לא לומד 16 שעות לפני החתונה, אחרי החתונה הוא כבר לא ילמד כלום, הוא לא יוכל ללמד כלום, הוא לא יוכל להתרכז, אחרי החתונה הוא צריך לבוא בשבע, ככה כשהוא היה בחור הוא בא רק ב-11 וחצי עוד מעט - לא קרה שום דבר, רק

קדושה המידות

"בין הזמנים"

בבית ואמא תביא לו כוס תה ועוגה, כל שעה היא תביא לך, גמדת היא תביא לך עוד עוגה העיקר תגמור מסכת, אפשר לגמור מסכת שלמה בכל יום, כמה זה? ביום יש אלף ארבע מאות ארבעים דקות ואם אדם מחזיק את הראש והוא יושב על כל דף דקה הוא גומר אלף ארבע מאות ארבעים ביום וביומיים זה אלפיים שמונה מאות שמונים וכל יומיים הוא גומר מסכת והוא גומר חצי ש"ס כל יומיים, ש"ס שלם ביומיים. (שעור מתשפ"ג).

בבין הזמנים החזון איש אומר שלומדים פי שניים ואפילו פי עשר כי אין משגיח על הראש ואפשר לגמור את כל הש"ס בבין הזמנים ואת כל הליקוטי מוהר"ן אבל להבין מה שמדברים,

יש כזה בין הזמנים שלושה שבועות אפשר כל יום לגמור מסכת, אפשר לגמור עשרים ואחד מסכתות, אדם לא צריך לעשות שום דבר, הוא רק צריך לקחת כוס תה ועוגה ולשבת ליד הגמרא, עכשיו בין הזמנים אדם יכול לשבת

[illegible]

מורי הרב בעדות נדירה ומפתיעה על הספר:

הספר הזה מאוד חזק מאוד

הספר של מורי הרב

165 חיזוקים שנאמרו על ידי מורי הרב בשנים
האחרונות בכל נושא, באותיות גדולות, ומאירות עינים

גם אתה צריך חיזוק

שבתי
אורי

ניתן להשיג באולם התפילות, וכן בחנות ספרים עין יעקב, או בטל' 318-3289-058